

РЕШЕНИЕ

№ 4665

гр. София, 19.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **13344** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 АПК във връзка с чл.31, ал.1 от Наредба № 30/2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Разнообразяване към неземеделски дейности" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. Образувано е по повод Решение № 15202 от 07.12.2018 г. по адм. дело № 12039/2017 г. по описа на ВАС, Четвърто отделение, с което е отменено Решение № 2672/21.04.2017 г., постановено по адм. дело № 2324/2016 г. по описа на Административен съд - София-град, Второ отделение, 38 състав, с което е отхвърлена жалбата, подадена от [фирма], чрез управителя В. К., уточнена с молба от 29.06.2016г., срещу Заповед № 03-РД/3920 от 28.12.2015 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция, с която е отказано изплащане на финансовата помощ по Договор № 02/311/00579 от 03.11.2014 г. за отпускане на финансова помощ по мярка № 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. с предмет на инвестицията: изграждане на къща за гости в [населено място], [община], обзавеждане и оборудване, навес, зона за хранене, ограда, 1 бр. автомобил Шкода Супърб комби, 4 броя велосипеди, СОТ и платформа за онлайн резервации по подадената заявка за окончателно плащане № 02/311 /00579/3/01, с основание т. 4.4. и т. 8.1 от договора с ДФ "Земеделие" и чл. 39, ал.1, т.1 и т.2 и чл.46, ал. 1 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. ползвателят [фирма], като на основание т. 8.1 от договора дължи и

връщане на получените суми като аванс по договора в размер на 164 867,87 лева.

С цитираното Решение № 15202 от 07.12.2018 г. по адм. дело № 12039/2017 г. по описа на ВАС, Четвърто отделение са констатирани допуснати от първоинстанционния съд съществени нарушения на съдопроизводствените правила свързани с неправилно квалифициране производството като такова по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), вместо по Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП). Затова и в нарушение на т 2б, б. "б" от Тарифа № 1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и от Министерството на правосъдието, държавната такса за производството не е била определена в размер на 50 лева, а на основание чл. 27, ал. 6, вр. § 10, ал. 2 от ПЗР на ЗУСЕСИФ- в размер на 12 254.03 лева. Като друго съществено нарушение на съдопроизводствените правила е констатирано и това, че след приключване на устните състезания в съдебно заседание на 29.03.2017 г, т.е. в срока за постановяване на съдебния акт, съдът е приобщил към доказателствата по делото и решение № 655 от 02.02.2017г., по адм.дело №1873/2016г., постановено от АССГ, за което в мотивите е посочил, че му е служебно известно, обсъждайки данни от представени по него фактури от 28.07.2016 г., защото само въз основа на събрани по надлежния ред доказателства съдът може да изгради правилен правен извод за законосъобразност на оспорения административен акт. Освен това съдът не съобразил, че "функционална несамостоятелност" е основание за отказ по чл. 33, ал.3 от Наредба № 30 от 11.08.2008г., както и че въпросът дали са налице "изкуствено създадени условия" по смисъла на § 1, т. 31 от ДР на Наредба № 30 от 11.08.2008 г., или "функционална несамостоятелност" по смисъла на § 1, т. 32 от ДР на същата Наредба, следва да се преценява въз основа на изложените от административния орган мотиви, а в случая съдът е допълнил мотивите със собствени съображения. Наред с горното, оспорващото дружество изрично се позовавало на практика на ЕС, постановена по преюдициално запитване от българска юрисдикция - решение по дело C-434/2012 г. на СЕС - с оглед мотивите на административния орган, че изграденият обект не се ползва по предназначение. В конкретния случай съдът е бил длъжен да съобрази легалните дефиниции на всяко едно от двете понятия, дадени в ДР § 1, т. 31 и т. 32 от наредбата и разпоредбите на общностното законодателство, към които препраща т. 31.

В проведеното по делото открито заседание пред АССГ, жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Претендира разноски по списък. Съображения за незаконосъобразност на Заповед № 03-РД/3920 от 28.12.2015 г. на изпълнителния директор на ДФЗ – РА излага в писмена защита.

Ответникът - изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, чрез процесуалния си представител адв. Х. Н. оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък. Съображения за неоснователност на подадената от [фирма] жалба излага в писмени бележки.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по

делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

[фирма] има сключен договор за предоставяне на финансова помощ с № 2/311/00579 от 03.11.2014 г. с ДФЗ по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. с предмет на инвестицията: изграждане на къща за гости в [населено място], [община], обзавеждане и оборудване, навес, зона за хранене, ограда, 1 бр. автомобил Шкода Супърб комби, 4 броя велосипеди, СОТ и платформа за онлайн резервации. Към договора са приложени таблица на одобрените разходи /Приложение №1/ и количествено-стойностна сметка /Приложение №3/. От таблиците и количествено-стойността сметка /КСС/ е видно, че по договора се предвижда финансиране за водомерна шахта, водомер и тротоарен спирателен кран, както и за изгребна яма. Не се предвиждат средства за изграждане на трафопост, нито за уличната инфраструктура и пътните настилки.

Към договора е сключен Анекс II от 26.11.2015 г., с който са съгласувани промени в СМР по части и първоначално одобрената финансова помощ се намалява. Приета е нова количествено-стойностна сметка, в която се предвиждат средства единствено за вътрешен водопровод като отпадат предвидените средства за водомерна шахта, водомер и тротоарен спирателен кран.

На 12.10.2015 г. [фирма] подава заявка за плащане № 02/311/00579/301. Ведно със заявка за плащане по проекта са представени всички изискуеми документи, включително Удостоверение № 77/25.09.2015 г. за въвеждане в експлоатация, издадено от главния архитект на [община], и Удостоверение № 00953 за утвърдена категория „две звезди“ на туристически обект, издадено от кмета на [община].

На 12.12.2015г. е извършена проверка на място от служители на дирекция „Технически инспекторат“. Съставен е контролен лист. Установено е, че в непосредствена близост до инвестицията на [фирма] има реализирани още пет идентични проекта, които използват обща канализация и инфраструктура за достъп. Проектите са на следните дружества бенефициенти по Програмата за развитие на селските райони, мярка 311: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. В контролния лист от проверката на място е даден отрицателен отговор на въпросите „Активите/ услугите, обект на инвестицията, се ползват по предназначение“ и „Налична ли е функционална самостоятелност“. С оглед констатираните несъответствия при ПнМ постъпила докладна записка от ОД Я., в която се изразява сериозно съмнение за наличие на опит за неправомерно усвояване на средствата по мярка 311 от страна на кандидатите: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Всички изброени бенефициенти по програмата кандидатствали за изграждане на къщи за гости. Заявените за подпомагане къщи за гости са изградени като част от своеобразен комплекс от шест сгради, използващи обща инфраструктура, включваща един път за достъп, общ вход и един и същ вътрешен път и канализация. Всяка от двойките срещуположни къщи използват обща шахта в оста на пътя. Прието е, че това обуславя липсата на функционална самостоятелност на инвестицията. В същата докладна записка е констатирано, че обектите не са присъединени към ВиК мрежата, не са електрифицирани, нямат създадена партида за ток и вода, като е

прието, че къщите за гости не функционират и съответно не се ползват съобразно одобрения проект. Установено е, че са еднакви формата и структурата на всички строителни и счетоводни документи, както и доставчиците на оборудването. Част от електроуредите са втора употреба, като размерите на диваните столовете, масите за хранене и холните маси също са еднакви. За всички обекти има издадени удостоверения за въвеждане в експлоатация, въпреки липсата на електрозахранване и водоснабдяване. Издадени са и удостоверения за категоризация. Достигнато е до извода, че разделянето на отделни обекти е само формално с цел максимално увеличаване на дела на финансиране от страна на ДФЗ.

При така установеното и на основание т. 4.4. и т. 8.1 от договор № 02/311/00579 от 03.11.2014 г. и чл. 39, ал.1, т.1 и т.2 и чл.46, ал. 1 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. със Заповед № 03-РД/3920 от 28.12.2015 г. е отказано изплащането на финансовата помощ по договор № 02/311/00579 от 03.11.2014 г., като на основание т. 8.1 от договора [фирма] дължи и връщане на получените суми като аванс по договора в размер на 164 867,87 лева.

От приетата по адм. дело № 2324/2016 г. по описа на Административен съд - София-град, Второ отделение, 38 състав, съдебно – техническа експертиза се установява следното:

Видно от Решение № 2/22.02.2007г. по Протокол 02/22.02.2007г. за промяна на предназначението на земеделски земи за неземеделски нужди и утвърждаване на площадки и трасета за проектиране, Комисията по чл.17, ал.1 от ЗОЗЗ на основание чл.22, ал.1 от ЗОЗЗ и чл.32, ал.1 от ППЗОЗЗ, е утвърдила площадка за проектиране на: обект „Вилни сгради“, с което се засягат 4000 кв.м земеделска земя от III категория, неполивна, съсобственост на А. Т. и Г. Т., в землището на [населено място], имот №0026 1 5 и на 550 кв.м част от имот № 002820, полски път, за изграждане на улица, [община], област Б., при граници в приложената скица и проект за ПУП. На основание чл.24, ал.2 от ЗОЗЗ и чл.41, ал.1 от ППЗОЗЗ е променено предназначението на земеделската земя за нуждите на собствениците: 4000 кв.м земеделска земя от III категория, неполивна, съсобственост на А. Т. и Г. Т., за изграждане на обект: „Вилни сгради“ в землището на [населено място], имот № 002615 и на 550 кв.м - част от имот № 002820, полски път, за изграждане на улица, [община], област Б., при граници в приложената скица и влязъл в ПУП.

Със Заповед № РД-01-1 053/28. 12.2006г. на кмета на [община] е одобрен ПУП ПРЗ на ПИ 002615, м."К.", земл. на [населено място], [община], състоящо се в урегулирането на имота в самостоятелни УПИ-та с номера: УПИ I-2615, УПИ II-2615, УПИ VII-2615, УПИ VIII-2615, УПИ IX-2615 и X-2615, кв.25, всички отредени „за вилна зона“, с граници по червените и сини линии по графичната част на плана. В новообразуваните УПИ-та се предвижда свободно застрояване, зададено с ограничителни червени прекъснати линии на застрояване, с градоустройствени параметри Пл на застрояване 30%, К. 0,8. С цитираната по горе заповед е одобрена и [улица],5 м, ситуирана по червените линии от ПР. Със Заповедта графичната част е обявена за неразделна част от текстовата такава. Част от ПИ 2820 се урегулира с улични регулационни линии като се образува [улица],0 м. В имот 2615, в който се

урегулират 6 бр. УПИ-та, е предвидена по регулация задънена улица (тупик) със ширина 3,5 м и дължина около 71 м, измерена от графиката на плана, разделяща условно имота на две части - западна и източна. В западната част попадат новообразуваните УПИ I-2615 "за вилна зона" (с площ 558 кв.м), УПИ X-2615 "за вилна зона" (с площ 600 кв.м), УПИ IX-2615 "за вилна зона" (с площ 639 кв.м), които лежат на двете новообразувани улици и попадат в кв.25. В източната част попадат новообразуваните УПИ II-2615 "за вилна зона" (с площ 580 кв.м), УПИ VII-2615 "за вилна зона" (с площ 600 кв.м), УПИ VIII-2615 "за вилна зона" (с площ 618 кв.м). Достъпът за последните две УПИ-та е възможен само по задънената улица, а за УПИ II-2615 е възможен от двете новообразувани улици. Източната и южната регулационни граници са проектирани по имотните граници на ПИ 2615, а западната и северната отстъпват от имотните граници на ПИ 2615 с около 1,5 навътре. Процесната къща за гости попада в УПИ I-2615 "за вилна зона", кв.25, който се намира в северозападната част на ПИ 2615, ъглов е и лежи на двете новообразувани улици. Съгласно приложения на л.603 от делото ПЗ УПИ I-2615 "за вилна зона" попада в устройствена зона Ов - рекреационна устройствена зона за вилен отдих, с параметри: Пл. на застр. 30%, К. 0,8, минимална озел площ 50%, с посочена етажност 1-2 етажа и височина от 4 до 7 м, с указан начин на застрояване - с ограничителна линия на застрояване, отстояща на 3,0 м от уличните регулационни линии, свободно застрояване. СТЕ отбелязва, че на място се установява терен с наклон на север (с наклон от около 8% по данни от обяснителната записка по част „Геодезия“).

Вещото лице посочва, че при извършената проверка в [община] на 03.02.2017г. му е бил предоставен описаният по горе ПУП за ПИ 2615г., одобрен със Заповед № РД-О1-1053/28.12.2006г. на кмета на [община], с която е одобрен ПУП - ПРЗ на ПИ 002615, м."К.", землището на [населено място], [община], състоящо се в урегулирането на имота в самостоятелни УПИ-та. Устно му е отговорено, че изменение на този ПУП не е правено и няма изменение в предвижданията на плана.

СТЕ счита, че устройството на уличната мрежа, водопроводната, канализационната, ел мрежите и др. следва да се изграждат едновременно. Още на етап ПУП следва да бъдат изработени Ел, ВиК схеми за хранването на новообразуваните имоти с ток и вода. Според водопроводната и канализационната схема към ПУП-ПРЗ хранването на предвидените с плана 6 броя УПИ-та, сред които е и УПИ I-2615 е предвидено да става по проектен водопровод, преминаващ по новопроектираните две улици, описани по горе, като се предвижда отклонение за всеки имот и съответно водомерна шахта за всеки един от имотите за измерване на изразходваното водно количество. Поради липса на канална мрежа в селото схемата е предвиждала и безотточен резервоар за битовите отпадни води за всеки от имотите, които да бъдат разположени в най – ниските части на парцелите с възможност за лесно обслужване. Хранването с вода до ПИ 2615 се е предвиждало да става от отклонение на главния водопровод за [населено място], съществуващ ф 100 етернит. На л.613 е показано хранването на УПИ I-2615, като е показано, че става от външен водопровод ф 80 /по отделен проект/, като мястото на водомерната шахта е посочено в северозападния край на УПИ-то. По отношение ел. схемата към ПУП в [община] на вещото лице била предоставена информация от обяснителната записка към ел. схемата на ПУП, в която е посочено, че покриването на нуждите от ел. енергия на имота може да се осъществи

от бъдещ трафопост в УПИ VI 2601.

Върху Визата за проучване и проектиране на вилна сграда в УПИ I-2615 са поставени съгласувателните изисквания на [фирма] [населено място] от 19.0.2012г. с текст: „До имота ВиК мрежи собственост на дружеството няма. Важи за ППП и проектиране съобразно одобрените ВК схеми за имота. Т.. Проект част ВК да се съгласува с дружеството ни.“, както и на ЕВН България ЕР" АД КЕЦ П. от 25.09.2012г. с текст: „В района на имота съоръжения, собственост на фирмата ни няма." В обяснителната записка към проекта по част „ВиК" е записано: „Отвеждането на отпадните битови води ще става в изгребна яма." Относно ямата е изготвен чертеж №10/10. Ямата представлява стоманобетонен резервоар с размери 2,0 м/3,0 м, с обем 15,00 м³. Полезният обем на ямата е изчислен на база 150/ж/дн. При огледа на място вещото лице е установило, че има изграден септичен резервоар (изгребна яма), ситуирана в североизточната част на имота.

Между [фирма] Б. и [фирма] е сключен договор № 2541 от 12.09.2019 г. с предмет присъединяването към водопроводната и/или канализационната системи, обслужвани от [фирма] - [населено място] влиза в сила след изграждане на основно захранване на [населено място]. В чл.23, ал.2 от Договора е посочено, че Клиентът декларира, че е уведомен за невъзможността да се извърши доставка на ВиК услуги до имота поради липса на основно захранване на [населено място] и декларира, че няма имуществени и други претенции към дружеството. В чл.34 от Договора е посочено, че дружеството ще извърши доставка на ВиК услуги след изграждане на основното захранване на [населено място]. Към датата на огледа, 03.02.2017г., на вещото лице не били предоставени документи за изградена обща канализационна мрежа за процесния обект и реализираните или предвидени за реализация съседни сгради. При прегледа на СМР не са открити видове СМР, отнасящи се до изграждане на общ канализационен клон или канализационен клон, към който ще се осъществи СКО на процесния обект.

С ПР са образувани две улици - едната от западната и северната страна на ПИ 2615, а другата преминава през имота и го разделя на две части западна и източна. По основната улица става изцяло достъпът до комплекса, в който, в отделни самостоятелни УПИ-та са разположени къщите за гости. По същата [улица], в който е разположена процесната къща за гости. Одобреният ПУП не предвижда отделен път до всяко едно УПИ и отделен път до всяка една сграда. Планът предвижда общ път от пътната артерия [населено място] - Ц., който прави връзка със задънената улица. На място е положена асфалтова настилка, по основната улица липсват тротоари.

Между жалбоподателя и [фирма] е сключен договор за присъединяване на клиенти към електроразпределителната мрежа от 27.03.2015г. Съгласно договора клиентът се задължава да проектира, изгради и въведе в експлоатация електрически съоръжения за присъединяване на обекта. При огледа, извършен на 03.02.2017г. вещото лице е установило, че процесния имот се захранва от дизел генератор, разположен в близост до УПИ II-2615, както и че същият е водоснабден. Захранването с вода ставало от резервоари, разположени в южния край на улицата - тупик. В УПИ I 2615 има

изградена водомерна шахта, но мястото ѝ не отговаря на посоченото в инвестиционния проект по част „ВиК“. При извършения оглед вещото лице е установило и наличие на електроуреди в добро състояние с леки следи от употреба.

При огледа на място констатира и, че в 6-те УПИ-та има изградена по 1бр. двуетажна сграда. Визията им е близка, фасадите са изпълнени с еднотипни материали, имат сходна конфигурация. Сградите са на различни собственици, за тях са съгласувани проекти на дата 09.08.2013г. и са издадени РС на дата 27.08.2013г. от [община], които са влезли в сила на една и съща дата 17.09.2013г.

По делото не се съдържат данни за партии за електроенергия и вода, такива не били представени и от жалбоподателя. От обяснителната записка вещото лице установява, че съгласно условията на договора [фирма] все още е в процес на изграждане на договорените съоръженията. След изграждането им от страна на [фирма] и съгласно установените нормативни изисквания следва да се постави електромер и да се съгласува точка на измерване. Едва тогава [фирма] следва да подаде заявление за откриване на партида.

Към датата на огледа 03.02.2017г. къщата не функционира, но е обзаведена, има ток и вода и би могла да функционира.

Към датата на подаване на заявката за окончателно плащане от дружеството обектът не е електрифициран и водоснабден, не функционира. Приложено е обяснение на кандидата. Заповедите за извършване на проверка на място са приложени на л.391-396 и са от 04.12.2015г..

СТЕ счита, че обектът не е изграден в съответствие с одобрения инвестиционен проект. Видно от чертежите по част „Архитектура“ обектът съдържа 3 санитарни възела на 2-рия етаж в апартамент 2. Реално на място има изградени 2 бани по една за всяка спалня от този етаж, това е констатирано и от проверяващите от „ТИ“ на ДФЗ. Тази промяна не е отразена в чертежите по части „ВиК“ и „ЕЛ“. Промяната не е отразена и в чертежа по част „Архитектура“, върху които има поставен печат на [община]. Видно от ексекутивните чертежи има промяна във фасадното оформление на сградата в УПИ I-2615, отразена в червен цвят и отнасяща се до замяна на каменна облицовка със силикатна мазилка и дъсчена обшивка, както и замяна на метална козирка с дървена козирка с метална струна. На място се установява и разлика по отношение членението на растера на дограмата и спрямо предвидената по проект дограма - в проекта тя е отразена като плъзгаща, а на място е със стандартно отваряне. Има разлики и по отношение на местоположението на водомерната шахта, както и по отношение на предвидената по проект изгребна яма.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната съдебно-техническа експертиза.

Вещото лице посочва, че съгласно Приложение № 3 към договор № 02/311/00579 с ДФЗ има одобрена сметка за изграждане на вътрешно ВиК на стойност 12 535,72 лв. В писмо на ВиК Б. с № 70421 от 10.07.2006 г. се посочва, че в района на строителство няма съоръжения, от които и в които имота да се водоснабди и отводни. Същото е посочено и във визата за проектиране от 13.09.2012 г. Говори се за водопровод, който трябвало да се проектира в отделен проект, но такъв в документацията няма. Одобреният проект по част ВиК е за сградата и няма отношение към външното захранване.

В сключения договор за финансиране на проекта [фирма] не е поело задължение да изгради външно водоснабдяване на обекта си. Допустимо е външен инвеститор да изгражда съоръжения, които след това да се предават на експлоатиращите предприятия. ВиК операторите не притежават лиценз за изпълняване на ВиК съоръжения в съответните територии.

Според вещото лице няма документ, който да третира въпроса, че ВиК оператора няма да може да изгради предвиденото водопроводно отклонение до кв.25. Няма и документ, който да посочва, че ВиК Б. е поемал ангажимент да изгради външното водоснабдяване на процесния обект. В писмо на ВиК Б. в вх. № 5318/10.05.2014 г. до общината ВиК посочва, че на практика трябва да се изгради ново водоснабдяване на [населено място], като в същевременно ВиК не разрешава изграждане на водопроводно отклонение от главния водопровод на [населено място] – Ф100 етернит. От страна на жалбоподателя е представен ексекутивен чертеж за площадково водоснабдяване на обекта, в който е показан водопровод Ф32, свързан към резервоар за питейна вода. Водопровода и резервоара са изпълнение съгласно този чертеж.

Вместо игребната яма, предвидена в КСС и одобрения инвестиционен проект, инвеститорът е изградил модулно локално пречиствателно съоръжение, което според вещото лице не представлява съществено изменение на одобрения инвестиционен проект.

В одобрения ПУП има показана ВиК схема, на базата на която е трябвало да се разработи проект за външно водоснабдяване на обекта. Поради становището на ВиК Б. такъв проект не е изработен. Заложените СМР в проекта по част ВиК са изпълнени, с изключение на един санитарен възел.

На въпроса дали одобрената ексекутивна документация на проектите по част ВиК, Електро и Архитектура е предадена по реда на т.41.13 и т.4.16 от договора за финансова помощ, вещото лице посочва, че такава документация не е налична.

Според вещото лице подписаният Акт 15 и издаденото Удостоверение за въвеждане в експлоатация доказват, че изпълнените в имота СМР отговарят на нормативните изисквания.

От приетата СТЕ /част „Електро/ се установява следното:

Съгласно одобрения проект за финансиране, предвиденото електрозахранване на обекта съответства на технически проект /ТП/ по части „Електро“ и „Безопасност и хигиена на труда и противопожарна безопасност“, съгласуван от главния архитект на [община] на 09.08.2013 г. Проектът по част „Електро“ е разработен въз основа на РП по част „Архитектура“ и е зависим от съответствието на строежа с архитектурно отношение. Съгласно ТП по части „Електро“ и БХТПБ е предвидено изграждане на сградна електрическа инсталация, но не е предвидено изграждане на ел. съоръжения за присъединяване на обекта от [населено място] до кв. 25 на [населено място].

Проектът по част „Електро“ на ПУП – ПЗР предвижда изграждане на ел. захранване на имота чрез улична мрежа ниско напрежение, която ще се осъществи чрез изграждане на трафопост в УПИ VI 2601, намиращ се в съседство на процесния УПИ I 2615; трафопостът да бъде изграден след съгласуване с местното електроразпределително дружество; разработване на проекта за външно ел. захранване в тротоарната зона на бъдеща улична регулация.

Инвеститор, в качеството му на бъдещ неединствен и небитов клиент, какъвто е жалбоподателя, би могъл след сключване на договор с ЕРП да проектира и/или изгради изцяло или частично съоръжения като процесните, но само със съгласието и под контрола на ЕРП. Изградените от такъв инвеститор присъединителни ел. съоръжения следва да бъдат възмездно прехвърлени на ЕРП при взаимно признати разходи и в определен срок. В случая не е установено съгласие за проектиране и изграждане на процесните присъединителни съоръжения.

Екзекутивната документация по част „Електро“, с изключение на един чертеж, одобрен за екзекутив от гр. арх. На [община] на 10.09.2015 г., е идентична с проекта по част „Електро“. Като се приеме, че проекта по част „Електро“ е одобрен за екзекутив от гл. арх. на [община], изпълнението на част „Електро“ към 17/10/2017 г. съответства а проекта и е частично изменено спрямо проекта във връзка с архитектурна промяна.

До оградата на процесния имот е инсталирано 1 бр. електромерно табло тип Т.. В имота са инсталирани 2 бр. апартаментни разпределителни табла, не по – късно от 11.09.2015 г. До въвеждането на обектите в експлоатация на 25.09.2015 г. е ползвано временно електрозахранване от ЕРМ на ЕВН. Данните за източниците на ел. енергия са непротиворечиви и може да се твърди, че по време на строителството и до изграждане на ел. връзката към ЕРМ на ЕВН за нуждите на експлоатацията е използвано ел. захранване от преносим агрегат.

Не се установява одобрените екзекутиви по част „Електро“ да са предявени по реда на т.4.13 и т.4.16 от договора за финансова помощ.

Формалните несъответствия на извършените СМР по част „Електро“ към датата на въвеждане в експлоатация – 25.09.2015 г., по същество не представляват промяна на инвестиционните намерения, а временно решение и са оценени от отговорните по ЗУТ лица като несъществени и не представляващи изменение на разрешението за строен, изпълнение съгласно одобрен ексекутив и отговарящи на нормативните изисквания. Същите са отстранени към 05.02.2019 г. с изграждането от [фирма] на предвидените ел. съоръжения.

Съдът кредитира приетите заключения по СТЕ като обективни, логични, компетентно изготвени, съдържащи подробни отговори на поставените задачи. Същите съответстват на останалите писмени доказателства и не са оспорени от страните.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в законоустановения срок и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство е Заповед № 03-РД/3920/28.12.2015 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. Административното производство по издаване на цитираната заповед е започнало със заявление за подпомагане, подадено от [фирма], по мярка 311 „Разнообразяване към неземеделски дейности“ от ПРСР за периода 2007 – 2013 г. и с оглед на това приложима в процесния случай е Наредба № 30/2008 г. Съгласно чл. 39, ал. 1 от Наредба № 30/2008 г. Разплащателната агенция може да откаже изплащането на част или цялата помощ. Съгласно чл. 11, ал. 2, т. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ Държавен фонд „Земеделие“ изпълнява функциите на Разплащателна агенция, а съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция. Предвид на това оспорената в настоящото производство заповед е издадена от компетентен административен орган в рамките на предоставените му от закона правомощия.

Процесната заповед е издадена и в предписаната от закона форма – писмена заповед, като в тази връзка се явява неоснователно твърдението на жалбоподателя, че в заповедта липсват фактически основания за издаването ѝ. Изрично в заповедта са посочени мотивите за постановяването ѝ – фактически и правни основание. При издаване на заповедта не са допуснати и нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират нейната отмяна.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че описаните в заповедта

факти не са установени по предвидения в АПК и Наредба № 30 от 11.08.2008 г. ред, тъй като на дружеството не е предоставена възможност да предяви възражения срещу констатациите от извършената проверка на място на 12.12.2015 г.

Изложените фактически обстоятелства се базират на извършената проверка на място. Тя е реализирана от назначени за целта експерти от ДФ "Земеделие", дирекция "Технически инспекторат". С писмо 01-282-2600/626/15.12.2015 г. дружеството е уведомено за констатираните при проверката несъответствия и е дадена възможност да направи бележки и възражение. Връчено е и копие от съставения контролен лист. Управителят на дружеството е представил обяснителни записки, в които излага съображенията си относно констатациите от проверката. В тази връзка, съдът намира за неоснователни възраженията в касационната жалба, че резултатите от контролната проверка следва да се считат за опорочени, поради факта, че дружеството не е имало възможност да се запознае с тях и да направи съответните бележки и възражения.

В заповедта, като основание за отказа са посочени допуснати нарушения по чл.39, ал.1, т.1 и т.2 и чл.46, ал.1 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г., както и нарушения на клаузи от сключения между страните договор № 02/311/00579 от 03.11.2014 г. – т.4.4 и т.8.1. от договора. Посочените нарушения се обосновават със следните обстоятелства: липса на функционална самостоятелност, предвид наличието на още пет проекта, които са идентични с този на жалбоподателя и реално ползват обща инфраструктура, включваща един път за достъп, общ вход, един и същ вътрешен път и канализация. Към момента на проверката на място, обектът не е електрифициран и не е присъединен към ВиК мрежата. Обектът не функционира и не се използва по предназначение съобразно одобрения проект. Съгласно чл.39, ал.1, т.1 и т.2 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г. РА може да откаже изплащането на част или цялата помощ, когато: 1. установи нередовност на документите или непълнота или неяснота на заявените данни и посочените факти по реда на чл. 37, ал. 1, т. 1 и 2; 2. установи несъответствие с целите, дейностите и изискванията, определени с тази наредба. Съгласно чл.46, ал.1 от Наредба № 30 от 11.08.2008 г., в случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта.

Едно от основанията за непредоставяне на финансова помощ, визирани в нормите на чл. 7, ал. 2 и чл. 33, ал. 3 от Наредба № 30/2008 г., е установена функционална несамостоятелност и/или изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на мярката. Понятието функционална несамостоятелност е легално дефинирано в § 1, т.32 ДР на наредбата, като изкуствено разделяне на производствените и технологичните процеси в

различни проекти или установяване ползване на обща инфраструктура, финансирана от ПРСР с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на мярката. В случая шестте сгради се намират в един общ двор с общ достъп, осигурен чрез улица тупик и отклонения от нея, оформящи пред всяка къща площадки за паркиране на два автомобила. Това, съпоставено с еднаквия външен вид на сградите, действително създава представа за общ комплекс. От приетата СТЕ се установява обща инфраструктура на обектите. Със Заповед № РД-01-1 053/28. 12.2006г. на кмета на [община] е одобрен ПУП ПРЗ на ПИ 002615, м."К.", земл. на [населено място], [община], състоящо се в урегулирането на имота в самостоятелни УПИ-та с номера: УПИ I-2615, УПИ II-2615, УПИ VII-2615, УПИ VIII-2615, УПИ IX-2615 и X-2615, кв.25, всички отредени „за вилна зона“. Процесната къща за гости попада в УПИ I-2615. В имот 2615, в който се уреждат шестте УПИ-та, е предвидена по регулация задънена улица (тупик) със ширина 3,5 м и дължина около 71 м, измерена от графиката на плана, разделяща условно имота на две части - западна и източна. В западната част попадат новообразуваните УПИ I-2615 "за вилна зона" (с площ 558 кв.м), УПИ X-2615 "за вилна зона" (с площ 600 кв.м), УПИ IX-2615 "за вилна зона" (с площ 639 кв.м), които лежат на двете новообразувани улици и попадат в кв.25. В източната част попадат новообразуваните УПИ II-2615 "за вилна зона" (с площ 580 кв.м), УПИ VII-2615 "за вилна зона" (с площ 600 кв.м), УПИ VIII-2615 "за вилна зона" (с площ 618 кв.м). Достъпът за последните две УПИ-та е възможен само по задънената улица, а за УПИ II-2615 е възможен от двете новообразувани улици. Одобреният ПУП не предвижда отделен път до всяка една сграда, а общ такъв до всяко едно УПИ. При оглед на място вещото лице също установява, че комплекса има общ вход, общ път и обща канализация, улиците са асфалтирани и по улицата тупик са налични шахти.

Съгласно § 1, т.31 от ДР на Наредба № 30/2008 г. "изкуствено създадени условия" е всяко установено условие по смисъла на чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕО) № 65/2011. В процесната хипотеза максималният размер на помощта, която се предоставя по мярка 311 е в размер на 200000 евро, който би получил всеки бенефициер, е многократно надвишен. Съгласно Решението на СЕС от 12.09.2013г. по дело С-434/2012г. за да се установи наличие на злоупотреба от страна на потенциален бенефициер от една страна е необходима съвкупност от обективни обстоятелства, от които следва, че въпреки формалното спазване на предвидените в съответната правна уредба изисквания, преследваната цел с тази уредба не е постигната. От друга страна е необходимо установяването на субективен елемент, изразяващ се в намерението да се получи предимство, като изкуствено се създават условия, изискуеми за неговото получаване и точно в този смисъл следва да се тълкуват и прилагат понятията "изкуствено създаване" на условията, необходими за получаване на претендираната помощ и "облага в противоречие с целите" по смисъла на чл. 4, параграф 8 от приложимия в случая Регламент №65/2011, в който е регламентирано, че намерението да се заобиколи предвиденото в националното законодателство ограничение за максималния размер на финансирането от ЕЗФРСР само по себе си не

позволява да се изключи, че представеният от кандидата проект ще допринесе за постигане на целите на подпомагането. Необходимо е желанието за заобикаляне на ограничението във връзка с размера на допустимите проекти и с размера на помощта за един бенефициер да води до невъзможност за постигане на целите за подпомагане. В случая разделянето на един имот, собственост на А. Т. и Г. Т., на шест отделни имота, продадени на шест различни купувача по едно и също време; реализирането на шест идентични проекта на обща стойност, многократно надхвърляща размера на максималната финансова помощ по мярка 311; координираните действия на лицата; използването на едни и същи проектанти, финансови институции, поръчители и други, водят до категоричния извод за наличието на целенасочени действия на група от юридически и физически лица с цел получаване на предимство в противоречие с целите на мярката, водещи до изкуствено създадени условия и функционална несамостоятелност.

Правилни са и констатациите, че към момента на проверката на място, обектът не е електрифициран и не е присъединен към ВиК мрежата. Представен е договор за предоставяне на услугите водоснабдяване и/или канализация № 254/ 12.09.2015г., сключен между [фирма] Б. и [фирма]. Предмет на договора е присъединяването към водопроводната и/или канализационната системи, обслужвани от [фирма] - [населено място] чрез сградно(и) отклонение(я) на: нов обект в ПИ, който не е водоснабден и отводнен - УПИ I-2615, кв.25, м."К." по плана на [населено място], [община], област Б. за обект „Къща за гости“. Договорът влиза в сила след изграждане на основно захранване на [населено място]. В чл.23, ал.2 от договора е посочено, че клиентът декларира, че е уведомен за невъзможността да се извърши доставка на ВиК услуги до имота поради липса на основно захранване на [населено място] и декларира, че няма имуществени и други претенции към дружеството. В чл.34 от договора е посочено, че дружеството ще извърши доставка на ВиК услуги след изграждане на основното захранване на [населено място]. Освен това вещото лице посочва, че не се откриват СМР, отнасящи се до изграждане на общ канализационен клон или канализационен клон, към който ще се осъществи СКО на процесния обект. Представен е и договор за присъединяване на обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа на [фирма] от 27.03.2015г., сключен между [фирма] и [фирма]. В договора е посочено, че няма обявен собствен резервен източник на електрическа енергия. Съгласно договора за присъединяване клиентът се задължава да проектира , изгради и въведе в експлоатация електрически съоръжения за присъединяване на обекта по вид и технически параметри: кабелни линии 1 kV от новото електромерно табло до разпределителните табла на обекта. При извършения оглед вещото лице е установило, че имотът се захранва от дизел генератор, разположен в близост до УПИ II-2615. Така установения начин на захранване с електричество е в отклонение на разрешението за строеж и одобрените инвестиционни проекти.

Съгласно чл.4.17, б. „а“ от договор № 02/311/00579/03.11.2014 г. жалбоподателят се задължава в срок от 5 години от сключване на договора за

използва активите – предмет на подпомагане по договора, единствено и само по предназначение и за целите, които са им отредени с одобрения проект. В случая липсата на електрификация и водоснабдяване обосновават заключението, че обекта не е функционирал по предназначение и не се използвал съгласно одобрения проект. Същото е установено и при извършената от експерти от ДФЗ Дирекция „Технически инспекторат“ проверка на място, които са констатирани, че къщата за гости не функционира и не се използва по предназначение. Съставеният Контролен лист при извършване на проверката има характер на официален свидетелстващ документ, който не е оспорен при приемането му като писмено доказателство в съдебно заседание по предвидения за това ред - чл. 193 ГПК във връзка с чл. 144 АПК. Констатациите на проверяващите служители на ответника не са опровергани по делото от жалбоподателя. Същите се потвърждават и от констатациите на вещото лице, което след извършена проверка на място посочва, че към датата на извършване на огледа къщата за гости не функционира. В тази връзка следва да се има предвид, че представените удостоверение за въвеждане в експлоатация и удостоверение за утвърдена категория на туристически обект не доказват функциониране на процесната къща за гости.

Констатираните нередности са несъвместими с целите на мярка 311, посочени в чл. 2 от Наредба № 30/2008 г., а именно: „1. насърчаване на разнообразяването към неземеделски дейности; 2. насърчаване на създаването на възможности за заетост и повишаване на доходите в селските райони; 3. насърчаване на развитието на интегриран туризъм в селските райони.“ Насърчителните мерки се отнасят до проекти, които имат потенциал да функционират и да развият селския район – ето защо техните елементи се ценят в съвкупност, както и е недопустимо да се финансира с европейски средства туристически обект, за който към момента е установено, че не е водоснабден и електрифициран, и за който дори няма конкретни инвестиционни намерения от двете експлоатационни дружества за изграждане на техническата инфраструктура. В процесния случай възприетите от административния орган и установени по делото обективни обстоятелства безспорно обуславят извод, че целта, преследвана с мярка "Разнообразяване към неземеделски дейности" от ПРСР за периода 2007 - 2013 г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, няма да бъде постигната с инвестицията на жалбоподателя.

По силата на т. 8.1 от договора, в случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни и/или договорни задължения или когато същият изкуствено е създавал условия за изпълнение на условията за получаване на помощта, за да извлече облага в противоречие с целите на мярката и/или бъде установена функционална несамостоятелност, ДФЗ може да поиска връщане на вече изплатените суми със законна лихва върху тях и/или да прекрати всички свои договори, сключени с ползвателя на помощта, като спазва изискванията на чл. 46 и чл. 47 от Наредба № 30/11.08.2008г. В хода на производството е установено, че в нарушение на т. 4.13 и т. 4.16 оспорващото дружество не е съобщило писмено на ДФЗ, че първоначално одобреният

проект няма да се осъществи във вида му при подписване на договора. В процесния случай безспорно се установи неизпълнение на договорните задължения от страна на жалбоподателя, което съгласно т. 4.4. от договора дава правото на ДФЗ за откаже плащане на цялата или на част от финансовата помощ, както и да претендира възстановяване от ползвателя на цялата или част от изплатената помощ.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъдат присъдени направените разноски. Ответникът претендира разноски по списък по чл.80 ГПК общо в размер на 15 970 лв., както следва: депозит за вещо лице в размер на 300 лв.; депозит за вещо лице в размер на 550 лв.; заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 5 040 лв. за процесуално представителство по адм. дело № 13344/2018 по описа на АССГ; адвокатско възнаграждение в размер на 5 040 лв. по адм. дело № 12039/2017 г. по описа на ВАС; адвокатско възнаграждение в размер на 5 040 лв. по адм. дело № 2324/2016 г. по описа на АССГ. Представени са фактури и вносни бележки за заплатените суми. Възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение не е направено, поради което съдът не може да намали този размер.

Съгласно дадените задължителни указания с решението на ВАС, при първоначалното разглеждане на делото по реда на ЗУСЕСИФ, в нарушение на т. 2б, б. "б" от Тарифа № 1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и от Министерството на правосъдието, държавната такса за производството е била определена в размер на 12 254.03 лева на основание чл. 27, ал. 6, вр. § 10, ал. 2 от ПЗР на ЗУСЕСИФ, вместо в размер на 50 лв., поради което разликата в размер на 12 204,03 лв. следва да бъде възстановена на жалбоподателя.

Воден от горното, Административен съд – С.- град, 60-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез управителя В. К., уточнена с молба от 29.06.2016г., срещу Заповед № 03-РД/3920 от 28.12.2015 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез управителя В. К., да заплати на ДФ „Земеделие“ сумата от 15 970 /петнадесет хиляди деветстотин и седемдесет/ лева разноси по делото.

ПОСТАНОВЯВА възстановяване на сумата в размер на 12 204,03 лв. /дванадесет хиляди двеста и четири лв. и три ст./ по банковата сметката на [фирма], ЕИК[ЕИК].

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: